

מ"ת 7/19 - מדינת ישראל נגד ד"פ

בית משפט השלום באשקלון

מ"ת 7-19 מדינת ישראל נ' ד"פ (עציר)

בפני כבוד השופטת נועה חקלאי
מבקשת מדינת ישראל
ע"י עוה"ד שחר ג'ורנו
נגד
משיב ד"פ (עציר)
ע"י ב"כ עו"ד יוסי דגה

החלטה

1. בפני בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים המתנהלים כנגדו, על פי הקבוע בסעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי [סמכויות אכיפה - מעצרים] תשנ"ו - 1996
2. כנגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של ניסיון תקיפה, איומים, החזקת סכין שלא למטרה כשרה, היזק לרכוש במזיד ותקיפה הגורמת חבלה של ממש.
3. על פי עובדות כתב האישום המשיב מתגורר בדירה עם אימו, אחיו (למחצה) המבוגר ממנו (להלן - "המתלונן") ובני משפחה נוספים. ביום 26.4.19 בעקבות ויכוח בין המשיב למתלונן, עת שהו השניים בדירת אביו של המשיב, נטל המשיב סכין גדול מהמטבח וניסה לתקוף את המתלונן בכך שבעודו אוחז בסכין הניף את ידו כלפי מעלה. אביו ניסה להרגיעו אך ללא הועיל. בהמשך, בעוד המתלונן שכב על הספה, המשיב ניגש אליו מאחור והצמיד סכין לצווארו של המתלונן. אביו של המשיב משך אותו תוך שהמשיב החל להשתולל וצעק על אביו שיעזוב אותו ושהוא ידקור את המתלונן. המשיב השתחרר מאחיזת האב וניסה שוב לתקוף את המתלונן. המתלונן הצליח להרחיק את הסכין מידו של המשיב ואחז את המשיב בצווארו כדי להרגיעו. משלא נרגע, הפיל המתלונן את המשיב ארצה והשנים החלו להתקוטט במכות הדדיות. משהמשיב לא נרגע, דחפו המתלונן אל השירותים והאב אחז בדלת ומנע יציאתו עד אשר המתלונן אסף את חפציו ועזב את המקום. המשיב המשיך לאיים עליו שיתפוס אותו וידקור אותו, וכן איים לדקור את צמיגי רכבו.

המתלונן עזב את דירת האב וחזר אל דירת האם. מיד ובהמשך הגיע המשיב אף הוא אל דירת האם, כשבדיו סכין ובידו השניה בקבוק בירה ריק, המשיב קרא למתלונן לצאת והמשיך לאיים שידקור אותו ויהרוג אותו. האם מנעה את כניסתו של המשיב לדירה בכך שסגרה את דלת המרפסת. המשיב נטל דבר מה וזרק על דלת המרפסת שעשויה זכוכית וניפץ אותה. כתוצאה מכך עפו הזכוכיות ופגעו באם ובמתלונן, נגרמה למתלונן חבלה בדמות שפשוף בכף יד ימין והוא נזקק לטיפול רפואי. מיד ובהמשך, עזב המתלונן את הדירה.

עמוד 1

4. ב"כ המשיב הסכים לקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר וביקש להורות על שחרורו של המשיב בחלופת מעצר בדמות מעצר בית מלא בבית אביו ובפיקוח הוריו.
5. בעניינו של המשיב התקבלה חוות דעת של הפסיכיאטר המחוזי מיום 5.5.19, ממנה עולה כי המשיב אובחן כלוקה בסכיזופרניה, OCD ו- ADHD. המשיב אינו משתף פעולה בנטילת הטיפול התרופתי ומעקב אמבולטורי. ביום ביצוע העבירה השתמש בקריסטל. ברקע שימוש בסמים מגיל צעיר, לרבות ניס גיא. בבדיקות שמסר נמצאו סמים מסוג קנביס ובנזודיאזפינים. הפסיכיאטר המחוזי קבע כי אין עדות לכך שהמשיב היה במצב פסיכוטי, אך לא שלל כי המשיב היה במצב של שכרות. הפסיכיאטר המחוזי התרשם כי המשיב כשיר לעמוד לדין ואחראי למעשיו.
6. שירות המבחן הגיש תסקיר מיום 26.5.19, במסגרתו סקר באריכות את הרקע האישי והמשפחתי של המשיב. שירות המבחן התרשם כי קיימת מתיחות בין המשיב למתלונן על רקע אלימות מצד המתלונן כלפי המשיב לפני כשנה. שירות המבחן ציין כי זהו למשיב מעצרו הראשון, המשיב שיתף את שירות המבחן באופן פתוח וכן, שירות המבחן התרשם כי המשיב נעדר דפוסים עברייניים מושרשים. שירות המבחן תיאר את הרקע המשפחתי המורכב, וכי המשיב נעדר מערכת תמיכה משמעותית בחייו, שירות המבחן ציין את הסיכון שבשימוש בסמים ואלכוהול בשילוב של מחלת נפש, והעריך כי קיימת רמת סיכון להישנות התנהגות עוברת חוק בתחום האלימות במשפחה.
- שירות המבחן ציין כי המשיב מוכן להשתלב בטיפול בתחום ההתמכרויות במרכז יום, ושירות המבחן מעריך כי המשיב יוכל להיתרם מהליך טיפולי בתחום ההתמכרויות, על אף שבשנים האחרונות השימוש בסמים היה מינורי.
- שירות המבחן נפגש עם המפקחים המוצעים וציין את התרשמותו מהם. שירות המבחן התרשם כי יתקשו להוות גורם סמכותי המציב גבולות עבור המשיב, כן התרשם מחוסר יציבות של החלופה המוצעת לאורך זמן.
- בסופו של יום, על אף גילו הצעיר של המשיב, היותו נעדר עבר פלילי והתרשמות שירות המבחן כי שהייה במעצר מסכנת את המשיב בשל מאפייניו ומחלתו, נמנע שירות המבחן מהמלצה לשחררו לחלופה המוצעת.
7. ב"כ המשיב, ביקש מבית המשפט להתרשם בעצמו מהמפקחים ולהורות על שחרורו של המשיב לחלופה שהוצעה, על אף המלצת שירות המבחן. ב"כ המבקשת טענה שאין הצדקה לסטות מהמלצת שירות המבחן.
8. לבקשת ב"כ המשיב, בחנתי בעצמי את המפקחים.
9. שקלתי את הדברים.
10. על אף שב"כ המשיב הסכים לקיומן של ראיות לכאורה, עינתי בתיק החקירה.

די בעיון בהודעתו של המשיב כדי ללמוד על מורכבות המסגרת המשפחתית. המשיב טען שנהיה חולה בגלל הסמים שהמתלון הביא לו. עוד ציין המשיב כי עבר גיור, ומשפחתו אנטישמית ומגבה את המתלון ולא אותו. בהודעתו המשיב מדבר על כך שהוא צריך לנקום במתלון, שהשפיל אותו, לתת לו שני אגרופים באף כי המתלון שבר לו את האף. לדבריו המתלון צריך ללכת לכלא ואם הוא יראה אותו בבית הוא לא יבחל באמצעים. לדברי המשיב, אביו חולה נפש פסיכיאטרי ותומך יותר במתלון מאשר בו.

המתלון בהודעתו מספר כי המשיב "פסיכיאטרי" ויש לו התקפים כאלה, וכי הוא חייב ללכת לאשפוז סגור.

אביו של המשיב מציין שהמשיב חולה, שומע קולות ושמישהו אומר לו למות.

11. אני סבורה, שעל אף הקשיים שחוזה המשיב במעצרו, ועל אף החשש כי המשך השהייה במעצר עלול לסכן את המשיב, ובשים לב לדינמיקה המשפחתית, לא ניתן להורות על שחרורו לחלופה שהוצעה.

12. להתרשמותי, הגם שהמשיב טען כי השימוש בסם היה חד פעמי, לרגל חגיגת יום ההולדת של אחיו, המתלון, עולה הרושם כי השימוש אינו מינורי כפי שציין המשיב, ודי בתוצאות בדיקת השתן שבוצעה למשיב אצל הפסיכיאטר המחוזי, כדי להבין שלא השתמש רק בקוקאין, כאמור נמצאו סמים מסוג קנביס ובנזודיאזפינים.

13. אני סבורה, כי על רקע האמור, המסוכנות הנשקפת מן המשיב, בשילוב עם מצבו הנפשי אינם מאפשרים שחרורו לחלופה, מבלי שלכל הפחות תהיה חלופה אשר תבטיח כי המשיב יהיה בהליך טיפולי ובהשגחה שתוכל להבטיח שיתוף פעולה מבחינה נטילת תרופות ומעקב אמבולטורי.

14. בשים לב שאירוע האלימות החל בבית האב וגלש לבית האם, אני סבורה כי אין די בהרחקה כזו שהמשיב ישהה בבית האב בעוד המתלון גר בבית האם.

15. נוכח האמור, ובטרם מתן החלטה סופית, אני סבורה כי יש מקום לקבל תסקיר משלים משירות המבחן, אשר מתבקש להעמיק חקר בעניין הצרכים הטיפוליים של המשיב בתחום הסמים והאלכוהול, ולנסות לאתר חלופה, ולו חלופה מוסדית או אחרת אשר תבטיח הרחקה מהמתלון, ויהיה בה כדי ליתן מענה לצרכיו הטיפוליים, לרבות פיקוח שהמשיב מתמיד בטיפול התרופתי.

16. לאור האמור, ידחה הדיון ליום 13.06.2019, בשעה 09:40.

17. שירות המבחן יגיש תסקיר עד ליום 11.6.19.

18. ככל ששירות המבחן סבור כי ניתן להסתפק בחלופה שהוצעה, ובלבד שהמשיב ישולב בהליך טיפולי מתאים, מתבקש שירות המבחן להתייחס לכך בתסקירו.

19. המשיב יובא באמצעות שב"ס - יחידת נחשון.

20. הממונה על המעצר יאפשר למשיב 5 שיחות טלפון וציוד נוסף על פי הנהלים.

21. תיק החקירה מוחזר למבקשת.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, כ"ח אייר תשע"ט, 02 יוני 2019, במעמד הצדדים.